

metrov preteče vlak v eni uri. Pri 9 meterski dolžini tračnic je računati vdarce v 33 sekundah. pri dolžini 12 metrov dolžine, toraj v 44 sekundah, 50 udarcev, tedaj je preteklo omenjeni vlak v eni uri 50 kilometrov

— **Žid na delu.** Hrvatje imajo to srečo, da jih židje sleparijo kakor hočejo. Prilezujejo se jim na vse načine in se zlasti prikupljajo s tem, da se hinavsko pojavljajo za „dobre Hrvate in velike patrijote“ (prav kakor povsod, kjer jim diši „pečenka“!) Te pijavke imajo nastop v najboljši hiši in v najodličnejši družbi, s kratka tija, kjer vohajo denar in imetje. Dočim je judom vedno ohranjen prvi stol pri mizi, se dostikrat dogaja, da je pravim in značajnim domačinom zaprt ustov v meščanske hiše zlasti v trgovske, — vse to po preračunjeni kani judov. O resnici tu povedanega nas kaj krasno pouči sledeči slučaj. V Zagrebu živi jud Moritz Schoter, ki biva v ulici št. 40, rojen pa je na Ogorskem v Nagymartonu, predstavlja se trgovcem. Moritz Schoter je skušal si pridobiti si znanja pri duhovščini v Zagrebu in ko se mu je to posrečilo, je znal to znanje prav vrlo izkoristiti. Izmislil si je stvar takole: dal si je od več kanonikov izročiti (ali si jih je sam napravil in podpisal druge) nekaka priporočilna pisma, s katerimi pismi je potem romal po župniščih kakor „trgovec s starinam“, to da dela iz zabave, ker se mu kakor „častniku“ ne ljubi več biti pri vojaki, a denarja ima dovolj. Župniki so mu dajali stare cerkvene stvari, za katere je jud obetal prinesti novih. Jud se je pri župnikih delal najboljšega — kristjana, hodil z njimi v cerkev, se do tal priklanjal pred oltarji, prekrižaval se in molil v cerkvi in tudi pred — obedom, na kateri so ga župniki vabili in se sploh obnašal tako, kakor najuzornejši duhovnik. Toda kmalu se je sleperija razkrila in prišlo je vse skupaj v novine. Tu se je upozarjalo na Schotterja, da nabira staro mnogo vredno cerkveno opravo in jo zamenjava z novo, ki ni vredna ničesar. Jud, ki se ne da tako hitro odpraviti, se je po novinah branil in zagovarjal, da on ni jud in tudi ni hodil z sleparskim namenom po župniščih, marveč trgovec, ki ima dobro vest. Pozneje se je pa celo pokazalo, da je Schoter uganjal sleparije celo z svojim poklicom: tu se je predstavil za častnika, ondi za trgovca, drugod zopet za naravoslovca in zopet drugod se je delal poslanega od tega in onega. No, redarstvo je naposled izvedelo pravo: „Moritz Schoter, rojen v Nagymartonu komitat Sopron na Ogorskem, je trgovski agent. 45 let star, Mojzesove vere, oženjen in oče sedem otrok“, katere hoče vzgojiti v sleparije. Ljudstvo po Hrvatskem in drugod si iz tega slučaja pač lahko vcepi svarilo, da z judi pretrga vsaktero dotiko, ako noče izgube.

Loterijske srečke

V Brnu dne 7. februvarja t. l.: 14, 61, 57, 37, 44.
Na Dunaji dne 3. februvarja t. l.: 87, 14, 8, 76, 74.
V Gradci dne 3. februvarja t. l.: 19, 39, 11, 23, 66.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 31. januarja 1899. Pšenica 8 kron 60 vin., rž 7 kron 20 vin., ječmen 6 kron 80 vin., oves 6 kron 20 vin., ajda 8 kron 50 vin., proso 10 kron — vin., turščica 5 kron 80 vin., leča 24 kron — vin., grah 20 kron — vin., fižol 20 kron — vin. Vse cene veljajo za 100 kilogramov.

Razpošiljava sukna samo zasebnikom.

	gld.	2.80	iz dobre	
En odrezek		3 0		
3.10 m dolg za-		4.80		
dostno za		7.50	fine	
1 moško obleko		8 70		
stane samo		0 50	finejše	
		2.40	angleške	
		3.95	grebenčeste	

pristne
ovčje
volne

En odrezek za črno salonsko obleko fl. 10.—

Blago za vrhnje sukne od 3 gld. 25 kr. meter in višje; loden v mičnih barvah odrezek 6 gld. — odrezek 9 gld. 95 kr. — peruvien in dosking, blago za državne in železniške uradnike in sodnijske talarje, najfinejše grebenčasto in ševot blago, kakor blago za finančne in žandarmerijske uniforme itd., razpošilja po tovarniških cenah kot reelno in solidno dobro znana

sukno-tovarniška zaloga

Kiesel-Amhof v Brnu.

Vzorci pošlje zastoj in poštne prosto. Pošiljatve po vzorcih. **Pozor!** P. n. občinstvo so opozori, da se blago veliko ceneje dobi, ako se naravnost od nas naroči, kakor pa pri kupcih. **Tvrdka Kiesel-Amhof v Brnu** razpošilja vsako blago po pravih tovarniških cenah brez prebitka katerega rabata. (1)

Važno za kmetijstvo!

Doktor Trnkoczy-a redilna in hranilna štupa za prašiče.

Redilni in krmilni prašek. Varstveno in dietetično sredstvo za prašiče. Za notranjo rabo, služi tvorbi mesa in tolsče. Jako blagodejno vpliva na prebavne organe. Zahvalna in priporočilna pisma itd. od mnogih poljedelcev potrjujejo dobroto tega sredstva, katero bi ne smelo manjkati pri nobeni kmetiji. Zavojček 50 v, pet zavojčkov samo 2 K.

Varstvena znamka.

Spričevala.

Gospod pl. Trnkoczy v Ljubljani!
 Najlepša hvala za redilni prašek, isti je dobro služil.
 Vaš hvaležni

Josip Žnidaršič.

Gradiškuta (Primorje), dne 12. junija 1896.

Lekarna Trnkoczy v Ljubljani!

Hvala Vam, da ste mi tako brzo poslali prašek za prašiče, ki je imel dober uspeh. Pošljite mi še 5 zamotkov redilnega praška in steklenico tinkture za kurja očesa.

Teršič-Vransko (Štajersko), dne 10. januarja 1897
 S spoštovanjem

Ivan Pikl.

Pozor kmetovalci! Po razpisu visoke deželne vlade se sme ta prašek v vseh prodajalnah prodajati, toraj ga tudi zahtevajte na deželi pri Vaših trgovcih itd. Če ga pri Vas ne dobite, potem pišite pod naslovom:

Lekarna Trnkoczy v Ljubljani

z dopisnico za 5 vinarjev in ga dobite takoj po pošti.